

отношения къмъ съзнателния животъ. Има ли движение, ще има и свѣтлина, и тъмнина. А то се подразбира, че земята се движи къмъ центъра, къмъ слънцето. Къмъ него тя се стреми. Движението значи любовъ. Любовта движи всички същества. Когато извѣстна материя има кинетическа енергия, т. е. такава, която произвежда движение, това значи проявление на любовта въ всичкитѣ ѝ форми. Видѣлината е една отъ формитѣ на любовта. Христосъ казва: „Азъ“, т. е. „Духътъ“, но не това, което виждате, защото виждате само сѣнкитѣ на нѣщата, просто отражението на свѣтлината отъ повърхнината на тѣлата. Казвашъ: „Видѣхъ единъ човѣкъ на пътя“. Какво видя? — Сѣнката му. Отражението на неговото тѣло влиза въ очния нервъ, прави сътресение, произвежда впечатление, проектира сѣнка навънъ и послѣ казвашъ, че си срѣщналъ еди-кой си господинъ. Просто неговата сѣнка ви е срещнала. Питамъ ви: когато изгрѣва слънцето, вие ли го посрѣщате или то васъ? Който привлича, или който се привлича, посрѣща? Това е философия. Когато нѣкой каже, че се движи, искамъ да зная, дали той се привлича или той привлича. Като се движишъ, ти може да си привличанъ, а и да привличашъ. Да привличашъ, е едно, а да се привличашъ, е друго — това сѣ двѣ различни положения. Когато те привличатъ въ движението, ти си ограниченъ, а когато привличашъ, ти си свободенъ. Като казвате, че сте дошли на земята, то е защото тя ви привлича. Вие се привличате отъ нея, приковала ви е тя тукъ и ви държи. Вие ли ходите или тя ходи? — Азъ мисля, че земята ходи въ васъ. Това сѣ само нахвърляни философски мисли. Земята ходи и се движи. Тя е отлична дама, толкова изящно ходене азъ не съмъ виждалъ, не съмъ виждалъ друга дама да ходи тъй гѣвка и прилично. Като се движи въ пространството, тя не произвежда никакъвъ шумъ. Никакъвъ прахъ не вдига, както свърѣменнитѣ дами. Земята е толкова учтива, че не иска да събуди никого, като минава, затова никой не я усеща. Понеже тя е впила очитѣ си къмъ слънцето, своя любовникъ. А свърѣменнитѣ госпожи правятъ обратното. Всички, които роптаятъ въ тоя свѣтъ, не сѣ впили своя погледъ или, другояче казано, тѣ сѣ хора безидейни. Ка- то казвамъ безидейни хора, не разбирамъ, че у такива